

Att flytta är en känslomässigt jobbig resa att genomföra. Det handlar inte så mycket om att packa de möbler, husgeråd, och kläder man bestämmer sig för att ta med sig till den nya bostaden. Det handlar inte heller om de tunga möbler och flyttkartonger som ska släpas med, eller slängas på tippen.

Människan är samlare. Så länge det finns plats för allt är inte samlarinstinkterna något större problem. Det är när man inser att bohaget aldrig kommer få rum i lägenheten, som det känslomässigt jobbiga arbetet tar vid.

I sorteringsarbetet känns det som om varje pryl måste värderas. Om man inte med säkerhet vet vad som ligger i en kartong på vinden, kan den inte kastas rakt av. Man öppnar den och sorterar hela innehållet. Man ställer sig frågan; kommer jag någonsin att ha på mig de här byxorna igen. Det var visserligen fem år sedan jag hade på mig dem för första och förmodligen sista gången. Men det ju inget fel på dem. Kan inte göra mig av med dem. De får följa med. Denna sorteringsprocedur är tidskrävande.

Sorteringen inför flytten är en tidsresa man går igenom. Arvegods och saker med affektionsvärde tar dig med på en nostalgitur. Jag hittade en mapp med en av grabbarnas alster från bildlektionerna (tidigare kallad teckningslektion, reds anm.). Jag frågade honom om han ville ta hem dem till sin lägenhet. Han svarade *nej, släng dem eller gör vad du vill*.

JAG KAN BARA INTE SLÄNGA SAKER SOM MINA BARN TILLVERKAT I SKOLAN ELLER SCOUTERNA OCH BURIT HEM MED STOLTHET I BLICKEN!

Smörknivar i eneträ, ljusstakar i bucklig mässing, skeva flygplansmodeller, broderade kökshanddukar...

Allt får följa med!

Även föremål som vi förknippar med en rolig händelse, en plats eller resmål tenderar att inte kastas bort.

"Been there, done that, bought the t-shirt!"

Ett väldigt specifikt föremål jag hittade i en av alla "osorteratlådnarna" var en brevkniv, förmodligen tillverkad i metallslöjden av min far någon gång på 1950-talet. Den är utsmyckad med hans initialer. JEH. Jan Erik Helling.

Exakt samma initialer som min son har. Den kniven ska givetvis gå i arv till honom.

//Tomas